

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1143/2533

นาย สุวิทย์ วรรณสุวรรณโจทก์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 8, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 11, ป.อ. มาตรา 151, ป.อ. มาตรา 157, ป.อ. มาตรา 1, ป.พ.พ. มาตรา 583, พ.ร.บ.แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 มาตรา 31

ย่อ / หลักกฎหมาย

ข้อบังคับเกี่ยวกับการลงโทษของจำเลยซึ่งเป็นนายจ้างกำหนดว่า เมื่อพนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ โทษยังไม่ถึงต้อง ถูก ไล่ออกหรือถึง ต้อง ถูก ไล่ออกแต่ มีเหตุผลอันสมควรลดหย่อนก็ให้ลงโทษปลดออกได้ ดังนี้เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าโจทก์ซึ่งเป็นลูกจ้างนำรถของจำเลยไปปึกเสาะและยกหม้อแปลงขึ้นคานให้แก่ผู้รับเหมา ซึ่ง เป็นการกระทำความผิดระเบียบและมีโทษถึงไล่ออก การที่จำเลยลงโทษโจทก์โดย การปลดออก จึงชอบด้วยระเบียบดังกล่าว ไม่เป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม.

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เป็นลูกจ้างจำเลยในตำแหน่งพนักงานช่าง โดยได้รับค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ 3,540 บาท ค่าครองชีพ 400 บาท และค่าไฟฟ้าเดือนละ 250 บาท โจทก์ถูกกล่าวหาว่ากระทำการฝ่าฝืนระเบียบจำเลย จำเลยตั้งกรรมการสอบสวนและสรุปว่าโจทก์กระทำความผิด จึงมีคำสั่งเลิกจ้างโจทก์โดยปลดออกจากงานโจทก์มิได้กระทำความผิดตามที่กล่าวอ้าง การสอบสวนและการลงโทษโจทก์ไม่ชอบด้วยระเบียบข้อบังคับของจำเลย โจทก์ได้รับความเสียหายและไม่ได้รับเงินค่าจ้างในระหว่างเลิกจ้างตลอดมา ขอให้จำเลยรับโจทก์กลับเข้าทำงานในตำแหน่งหน้าที่และอัตราค่าจ้างไม่ต่ำกว่าเดิม และให้จำเลยจ่ายค่าเสียหายในอัตราเดือนละ 4,240 บาทเท่ากับอัตราค่าจ้างเดิม นับตั้งแต่วันที่จำเลยมีคำสั่งพักงานเป็นต้นไปพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีจนกว่าจะรับโจทก์กลับเข้าทำงานตามเดิม หากจำเลยไม่สามารถรับโจทก์กลับเข้าทำงานได้ ให้จำเลยจ่ายค่าเสียหายเป็นเงิน 500,000 บาทจำเลยให้การว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุม จำเลยได้มีคำสั่งเลิกจ้างโจทก์โดยการปลดออกจากงานเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยระเบียบข้อบังคับและเป็นการเลิกจ้างโจทก์โดยถูกต้องตามกฎหมายและชอบธรรมแล้วจำเลยไม่สามารถรับโจทก์กลับเข้าทำงานในตำแหน่งเดิมหรือต่ำกว่าเดิมได้ และค่าเสียหายที่โจทก์ขอมานั้นไม่เป็นความจริง โจทก์ไม่เสียหายแต่อย่างใด เพราะโจทก์กระทำความผิดจริง คำสั่งเลิกจ้างจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยระเบียบข้อบังคับและชอบตามกฎหมายศาลแรงงานกลางพิจารณาแล้ววินิจฉัยว่า โจทก์นำรถของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ไปใช้โดยพลการ เป็นการผิดระเบียบข้อบังคับของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ห้ามพนักงานซึ่งมิใช่พนักงานขับรถ ขับรถของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา และให้ใช้รถของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในการปฏิบัติงานเฉพาะกิจการเท่านั้นตามคำสั่งของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคที่ พ.86/2525 เรื่อง ใช้รถยนต์ในส่วนภูมิภาค โจทก์นำรถไปปึกเสาะ 2 คัน และยกหม้อแปลงขึ้นบนคานนึ่งร้านหม้อแปลงให้แก่ผู้รับเหมาในโรงเรียนม่วงมิตรวิทยาคมการกระทำของโจทก์เป็นการผิดข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน หมวด 5 เรื่องวินัย ข้อ 38(3) การที่จำเลยเลิกจ้างโจทก์จึงมีเหตุแห่งการเลิกจ้าง โจทก์จะกล่าวอ้างว่า จำเลยเลิกจ้างโจทก์โดยไม่เป็นธรรมหา

ได้ไม่ โจทก์จึงไม่มีสิทธิฟ้องเรียกค่าเสียหาย พิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า "ปัญหาวินิจฉัยมีว่า การที่จำเลยเลิกจ้างโจทก์โดยมีคำสั่งปลดออกจากการเป็นงานเป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่ โจทก์อุทธรณ์ว่าคำสั่งปลดโจทก์ออกจากการนั้นขัดต่อระเบียบข้อบังคับของจำเลย จึงเป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมเห็นว่า ตามข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยระเบียบพนักงานข้อ 43 กำหนดว่า "การลงโทษปลดออกนั้นจะกระทำได้ เมื่อพนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ 41 และข้อ 42 แต่โทษยังไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออกหรือถึงกับจะต้องถูกไล่ออก แต่มีเหตุผลอันควรลดหย่อน" การที่โจทก์นำรถของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไปปักเสา 2 ต้น และยกหม้อแปลงขึ้นบนคานนั่งร้านหม้อแปลงให้แก่ผู้รับเหมาในโรงเรียนม่วงมิตรวิทยาคม ตามที่ศาลแรงงานกลางวินิจฉัยเป็นยุติแล้วนั้น การกระทำของโจทก์ดังกล่าวนั้น นอกจากจะเป็นการผิดข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยระเบียบพนักงานหมวด 5 เรื่องวินัย ข้อ 38(3) ที่กำหนดว่า "ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบ หรือวิธีปฏิบัติของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ห้ามขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง..." แล้วการกระทำของโจทก์ดังกล่าวนั้นยังต้องด้วย ข้อ 41(3) ที่กำหนดว่า "ทุจริตต่อหน้าที่การงาน" ด้วย เพราะการกระทำของโจทก์ดังกล่าวเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับผู้อื่นคือผู้รับเหมาที่โจทก์นำรถของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไปปักเสาและยกหม้อแปลงขึ้นบนคานนั่งร้านให้ ซึ่งมีโทษถึงไล่ออก ดังนั้นการที่จำเลยลงโทษโจทก์โดยมีคำสั่งปลดออกนั้น เป็นการลงโทษที่ชอบด้วยระเบียบข้อบังคับดังกล่าวแล้ว ไม่เป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม..."พิพากษายืน.

องค์คณะ

อุดม เฟื่องฟูง · เคียง บุญเพิ่ม · ปรีชา ธนानันท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1143/2533>